

Sygn. akt VII U 428/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Piotr Pawlak

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Zimniak – Strusińska

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2018 r. w Bydgoszczy

sprawy R. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania R. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 8 maja 2018 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 02.01.2018 r. do 15.02.2018 r. w pełnej wysokości.

SSR Piotr Pawlak

Sygn. akt VII U 428/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 maja 2018 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. Inspektorat w I. przyznał ubezpieczonej R. F. zasiłek chorobowy w wysokości obniżonej o 25% za okres od dnia 2 stycznia 2018 r. do dnia 15 lutego 2018 r. W uzasadnieniu organ wskazał, iż zaświadczenie lekarskie seria (...) na okres od dnia 26 grudnia 2017 r. do dnia 27 marca 2018 r. wystawione zostało w dniu 3 stycznia 2018 r. Zaświadczenie to zostało przez ubezpieczoną dostarczone do ZUS za pośrednictwem poczty w dniu 15 lutego 2018 r., czyli po upływie 7 dni od daty jego wystawienia. Nadto organ wskazał, iż z dokumentacji nie wynika, aby dostarczenie przez ubezpieczoną po 7 dniach nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych. Wobec czego ulega obniżeniu o 25% zasiłek chorobowy od ósmego dnia orzeczonej niezdolności do pracy, czyli od dnia 2 stycznia 2018 r. do dnia dostarczenia zaświadczenia, czyli do dnia 15 lutego 2018 r.

Z powyższym nie zgodziła się ubezpieczona R. F., która wniosła odwołanie domagając się zmiany zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu odwołująca wskazała, iż w związku z pobytem w szpitalu, przez omyłkę wysłała kopię zaświadczenia lekarskiego i dopiero w momencie informacji zwrotnej z ZUS zorientowała się, iż oryginał zaświadczenia lekarskiego został w domu. Jednocześnie odwołująca wskazała, iż właściwy dokument dostarczyła do organu rentowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona R. F. prowadzi własną działalność gospodarczą – Sklep (...) R. F.. W dniu 16 marca 2015 r. ubezpieczona uległa wypadkowi przy pracy.

Okoliczności bezsporne, nadto: zaświadczenie płatnika składek, pismo ZUS z dnia 13 lutego 2018 r., karta wypadku 9/02/2015 – akta rentowe, zeznania odwołującej – k. 14

W związku z pogorszeniem się stanu zdrowia, związanego z wyżej wskazanym wypadkiem, w okresie od dnia 26 grudnia 2017 r. do dnia 3 stycznia 2018 r. odwołująca przebywała na Oddziale Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu (...) J. B. w B.. W związku z niezdolnością do pracy w okresie od dnia 26 grudnia 2017 r. do dnia 27 marca 2018 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim, które zostało wystawione w dniu 3 stycznia 2018 r.

Dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego z dnia 3 stycznia 2018 r., zwolnienie lekarskie ZUS ZLA seria (...) z dnia 3 stycznia 2018 r. – akta rentowe, zeznania odwołującej – k. 14

Po powrocie ze szpitala, ubezpieczona w dniu 5 stycznia 2018 r. przesłała listem poleconym do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zaświadczenie płatnika składek wraz z kserokopią zaświadczenia lekarskiego seria (...).

Dowód: zaświadczenie płatnika składek, kserokopia zwolnienia lekarskiego ZUS ZLA seria (...) – akta rentowe, zeznania odwołującej – k. 14

W dniu 14 lutego 2018 r. pracownik pozwanego organu skontaktował się telefonicznie z ubezpieczoną oraz poinformował ją, iż musi ona dostarczyć oryginał zwolnienia lekarskiego. W związku z powyższym ubezpieczona przesłała oryginał zwolnienia w dniu 15 lutego 2018 r.

Dowód: zeznania odwołującej–k.14,potwierdzenie nadania z dnia 15 lutego 2018r– k.12

Decyzją z dnia 8 maja 2018 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej zasiłek chorobowy w wysokości obniżonej o 25% za okres od dnia 2 stycznia 2018 r. do dnia 15 lutego 2018 r.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 8 maja 2018 r. - akta rentowe

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie jest zasadne wobec czego zasługuje na uwzględnienie.

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sprawy oraz aktach rentowych, których autentyczność oraz wiarygodność nie były przez strony kwestionowane. Nadto Sąd oparł się na zeznaniach odwołującej, które w ocenie Sądu były logiczne, spójne i korelowały z pozostałym materiałem dowodowym.

Oceniając materiał dowodowy Sąd kierował się zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego.

Podkreślenia wymaga, iż stan faktyczny niniejszej sprawy był w dużej mierze bezsporny, a pozwany organ nie kwestionował samej zasady należności ubezpieczonemu zasiłku chorobowego za okres od 26 grudnia 2017 r. do dnia 27 marca 2018 r. Kwestią sporną był fakt, czy ubezpieczona przekroczyła siedmiodniowy termin na przekazanie zwolnienia do płatnika zasiłku. Jednakże jak przyznał pełnomocnik organu na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2018 roku, pozwany nie kwestionował okoliczności, iż dokument dotyczący zwolnienia lekarskiego wpłynęły do organu, a jedynie podnosił, iż początkowo nie został złożony oryginał, a kserokopia, zaś oryginał odwołująca nadesłała po telefonicznej interwencji pracownika organu (k. 14).

Zgodnie z art. 6 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1368, ze zm., dalej: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust 2 – nie dłużej niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży – nie dłużej niż 270 dni (art. 8 ustawy zasiłkowej).

Należy wskazać, iż w przedmiotowej sprawie organ rentowy zastosował art. 62 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1999 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 372, ze zm., dalej ustawa zasiłkowa), który do dnia 31 grudnia 2015 r. stanowił, iż zaświadczenie lekarskie ubezpieczony jest obowiązany dostarczyć nie później niż w ciągu 7 dni od daty jego otrzymania płatnikowi zasiłków, z uwzględnieniem ust. 2 (ust. 1). Niedopełnienie obowiązku określonego w ust. 1 i 2 powoduje obniżenie o 25 % wysokości zasiłku przysługującego za okres od 8 dnia orzeczonej niezdolności do pracy do dnia dostarczenia zaświadczenia lekarskiego, chyba że niedostarczenie zaświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego (ust. 3).

Sąd pragnie na marginesie zauważyć, iż powołany art. 62 ustawy został całkowicie zmieniony z dniem 1 stycznia 2016 r., a jego ustęp 3 został z tą datą uchylony (na mocy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego w razie choroby i macierzyństwa, Dz. U. z 2015r., poz. 1066, ze zm., dalej: ustawa zmieniająca). Zmiana wspomnianego przepisu przez ustawodawcę podyktowana była wdrożeniem do polskiego porządku zwolnień lekarskich w postaci elektronicznej tzw. „e-ZLA”. Zgodnie z ustawą z dnia 15 maja 2015 r. zmienioną następnie ustawą z dnia 10 maja 2018 r. czas na wdrożenie powyższych „e-zwolnień” oraz dostosowanie systemu informatycznego został ustalony na dzień 30 listopada 2018 r. (art. 23 ust 1 ustawy zmieniającej). Do tego czasu istnieje możliwość, aby zwolnienia lekarskie były wystawiane zarówno w formie tradycyjnej – papierowej jak i w formie elektronicznej. W powyższym przypadku lekarz, lekarz dentyista, felczer lub starszy felczer wystawiający zaświadczenia lekarskie informują ubezpieczonego o konieczności doręczenia zaświadczenia lekarskiego odpowiednio płatnikowi zasiłku lub płatnikowi składek w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania. Przepisy art. 62 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (art. 23 ust. 2 ustawy zmieniającej).

W niniejszej sprawie ubezpieczona otrzymała od swojego lekarza zwolnienie tradycyjne, wypisane na druku ZUS ZLA. Jednakże przez omyłkę ubezpieczona zamiast oryginału zwolnienia dostarczyła do płatnika zasiłku – organu rentowego – kopię wspomnianego zwolnienia. Jednakże uczyniła to w przepisany termin 7 dni – zwolnienie lekarskie zostało wystawione w dniu 3 stycznia 2018 r. zaś nadanie listu poleconego do organu rentowego miało miejsce w dniu 5 stycznia 2018 r. Dopiero po otrzymaniu telefonicznej informacji o przekazaniu kserokopii zwolnienia, nie zaś jego oryginału, ubezpieczona dostarczyła do organu rentowego oryginał powyższego dokumentu, nadając list w dniu 15 lutego 2018 r., a więc po przekroczeniu siedmiodniowego terminu. Wobec powyższego organ rentowy doszedł do przekonania, iż ubezpieczona naruszyła ustawowy termin siedmiu dni na przekazanie zwolnienia lekarskiego.

Powyzsze stanowisko organu, w ocenie Sądu, nie zasługuje na podzielenie. Sąd zauważa, iż w obowiązującej obecnie jak i przed dniem 1 stycznia 2016 r. ustawie zasiłkowej żaden z jej przepisów nie zastrzegł obowiązku przedłożenia oryginału zwolnienia lekarskiego, a jedynie zobowiązywał i zobowiązuje nadal do przedłożenia takiego dokumentu. Ubezpieczona przekazała do płatnika zasiłków kopię zwolnienia lekarskiego stwierdzającego jej niezdolność do pracy w okresie od dnia 26 grudnia 2017 r. do dnia 27 marca 2018 r. w terminie zgodnym z art. 62 ustawy zasiłkowej w brzmieniu przed 1 stycznia 2016 r. (w ciągu 7 dni). W ocenie Sądu odwołująca tym samym wypełniła ciążący na niej ustawowy obowiązek przekazania zwolnienia lekarskiego w terminie 7 dni od jego wystawienia. Sąd wskazuje, iż fakt że odwołująca początkowo tj. 8 stycznia 2018 r. nie wysłała oryginału zwolnienia nie oznacza, iż nie była niezdolna do pracy, gdyż okoliczność ta została wykazana a nadto nie była przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych kwestionowana. Ubezpieczona swój błąd naprawiła niezwłocznie po otrzymaniu telefonu od pracownika pozwanego organu z prośbą o przekazanie oryginału.

W związku z powyższym w ocenie Sądu organ rentowy nie miał żadnych podstaw ku temu, aby przyznać ubezpieczonej zasiłek chorobowy w obniżonej o 25% wysokości, wobec czego, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 2 stycznia 2018 r. do dnia 15 lutego 2018 r. w pełnej wysokości.

SSR Piotr Pawlak